

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2011. március 9. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A társtettesként elkövetett hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt **I. r. vádlott és társa** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2010. október 5. napján kihirdetett Kb.IV.125/2009/6. számú ítéletét **I. r. és II. r. vádlottak** tekintetében **helybenhagyja**.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa a 2010. október 5. napján kihirdetett Kb.IV.125/2009/6. számú ítéletével I. r. vádlottat és II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett hivatali visszaélés büntetében és szolgálatban kötelességszegés vétségében, ezért - halmazati büntetésül - az I. r. vádlottat 1 évi fogházbüntetésre és 2 évre a törzsszáslósi rendfokozatba visszavetésre, míg a II. r. vádlottat 8 hónapi fogházbüntetésre és 1 évre a soron következő rendfokozatba előlépésre előírt várakozási idő meghosszabbítására ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását mindkét vádlott esetében 2 évi próbaidőre felfüggesztette és előzetesen mentesítette őket a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól. Ezen túlmenően rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelről, valamint a felmerült bűnügyi költség viseléséről.

A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre 3 napot tartott fenn, majd mindkét vádlott tekintetében tudomásul vette az ítéletet. Az I. r. vádlott és védője 3 napi gondolkodási időt tartottak fenn, majd a törvényes határidőn belül mindketten fellebbezést jelentettek be felmentés érdekében. A II. r. vádlott és védője szintén 3 napot tartottak fenn, majd a törvényes határidőben a védő fellebbezett felmentésért.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.IV.159/2010. számú átiratában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a vádlottak hivatali bűncselekménye minősítéséből mellőzze a társtetteségre utalást, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben. Észlelte a másodfokú ügyészség, hogy az elsőfokú bíróság megszegte a Be. 288. § (1) bekezdésében írt rendelkezést, amikor a tanács elnöke a két vádlottat egymás jelenlétében oktatta ki. Utalt azonban arra, hogy ez csupán relatív eljárási szabálysértés.

Az I. r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését elsődlegesen felmentés, másodsorban enyhítés érdekében tartotta fenn. Kifejtette azon álláspontját, hogy védenca a szolgálatban kötelességszegés vétségét nem valósította meg, mert a járőrözési útvonalat további

szolgálati feladat teljesítése érdekében hagyta el, majd azon az úton próbáltak visszatérni az állandó járőrözési útvonalukra, amelyet időben a legrövidebbnek ítélték. Ebből a szempontból nincs jelentősége annak, hogy melyik volt közelebb a járőr útvonalhoz, mert a hosszabb út gyorsabban járható volt. A hivatali visszaélással kapcsolatban utalt arra, hogy az ellenőrzött tehergépjármű gumijának profilmélysége, és így a járműnek a közlekedésre való alkalmatlansága kétséget kizáróan nem bizonyított. A profilmélységet senki sem mérte meg, arról mindenki csak ránézés alapján nyilatkozott. A vádlottakra nézve terhelő tartalmú vallomást tett tanú 1. maga sem intézkedett a teherautónak a forgalomból való kivonására. Ilyen körülmények között ugyanez a mulasztás nem róható fel a vádlottaknak sem. Erre figyelemmel védencének a hivatali visszaélés vétsége miatt emelt vád alóli felmentését indítványozta. Másodlagos indítványával kapcsolatban kifejtette azt, hogy védence kiválóan teljesítette eddigi szolgálatát. Hosszú ideje lát el közterületi szolgálatot, melynek során kiemelkedően sok alkalommal kapott dicséretet. Ezen körülményekre, valamint a bekövetkezett időmúlásra is figyelemmel az elsőfokú ítélet megváltoztatására és védencével szemben akár magasabb összegű pénzbüntetés kiszabására tett indítványt.

A II. r. vádlott védője az elsőfokú ítélet ellen felmentés érdekében bejelentett fellebbezését a perbeszédében is fenntartotta. Kifejtette azon álláspontját, hogy a másodrendű vádlott egyáltalán nem került személyes kontaktusba a tehergépkocsi vezetőjével. A rendőri intézkedést az I. r. vádlott végezte, az ügyben a II. r. vádlottnak jelentést sem kellett készítenie. II. r. vádlott egyszerűen csak ott volt a helyszínen, de nem csinált semmit. Mivel védencének nem volt semmiféle ráhatása az eseményekre, ezért a védő a II. r. vádlott teljes felmentésére tett indítványt.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője perbeszédében a másodfokú ügyészi átiratban írt álláspontját tartotta fenn. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a jogi minősítésből mellőzze a társtettessegre való utalást, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

A bejelentett vádlotti és védői fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Az I. r. vádlottnak és védőknek a felmentésre irányuló fellebbezései nem alaposak.

A másodfokú bíróság megállapította a felülbírálat során, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során megszegte a Be. 288. § (1) bekezdésében írt rendelkezést, amikor az I. és II. r. vádlottakat egymás jelenlétében oktatta ki jogaikra. Megállapítható azonban az is, hogy a katonai tanács ezzel csupán olyan relatív eljárási szabálysértést valósított meg, amely nem volt lényeges hatással az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására. Az elsőfokú bíróság az egyéb eljárási szabályokat betartotta.

A katonai tanács a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Megállapítható, hogy az I. és II. r. vádlottak tagadták a terhükre rótt bűncselekmények elkövetését. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottak tagadásával szemben a tényállást a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomásai, valamint a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, különösen a GPS adatokat rögzítő iratok, továbbá a tárgyaláson meghallgatott, a rádióforgalmazásról készült hanganyag alapján állapította meg. Az elsőfokú katonai tanács ítélete 4. oldal 4. bekezdésétől a 7. oldal 5. bekezdéséig igen részletesen értékelte az általa megismert bizonyítékokat és meggyőző, logikus magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlotti védekezéseket fogadta el a tényállás alapjául.

A Be. 351. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

A vádlottak és védőik fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak, és a másodfokú eljárás során valamely konkrét megalapozatlansági okot sem jelöltek meg. Az állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta, így a védelemnek a felülmérlegelésre, a bizonyítékok újraértékelésére és ezen keresztül felmentésre irányuló fellebbezések eredményre nem vezethettek.

A katonai tanács az irányadó tényállás alapján okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére, és helyes a cselekmények jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor I. r. és II. r. vádlottak bűnösségét a Btk. 225. §-ába ütköző társtettesként elkövetett hivatali visszaélés büntetében és a Btk. 348. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségében állapította meg. A másodfokú bíróság mindenben osztotta az elsőfokú bíróságnak az ítélet 7. oldal utolsó és 8. oldal 1-5. bekezdéseiben kifejtett jogi álláspontját, így módon a vádlottak felmentésére más jogcím alapján sem kerülhetett sor.

Az I. r. vádlott védőjének az enyhítésre irányuló fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket, és nem tévedett, amikor a tartamban kellően differenciálva mindkét vádlottal szemben - halmazati büntetésül - a Btk. 45. § (2) bekezdésében írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával fogházbüntetést szabott ki. A korábban a törvénnyel összeütközésbe nem került vádlottak esetében indokoltan döntött a szabadságvesztések próbaidőre történő felfüggesztéséről, és a próbaidő tartama is törvényes. Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor az I. r. vádlottat 2 évre a törzsszázlói rendfokozatba

visszavetésre, míg a II. r. vádlottat 1 évre a várakozási idő meghosszabbítására ítélte. Az I. r. vádlott aktívabb szerepét és járőrvezetői voltát a kiszabott fő- és mellékbüntetések megfelelően tükrözik. Helyesen döntött az elsőfokú bíróság akkor is, amikor a vádlottakat előzetesen mentesítette a büntetett előélethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól. A katonai tanács által kiszabott büntetések megfelelően szolgálják a Btk. 37. §-ban írt büntetési célokat, így az enyhítésre irányuló védői fellebbezés eredményre nem vezethetett.

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokai alapján - mindkét vádlott tekintetében helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371. § (1), (3) és (4) bekezdésein alapszik.

, 2011. március 9.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsának ítélete I. r. és II. r. vádlottak vonatkozásában jogerős és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2011. március 9.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnök

A kiadmány hitelül:
Horváth Judit
tisztviselő